

Oponentský posudek bakalářské práce Hany Hojerové: Raně středověké souvrství hradiště Na Jánu v Netolicích. Analýza keramických nálezů ze sondy S1/2000. České Budějovice 2013.

Předložená práce je kompaktním a uceleným textem, kde autorka na více než padesáti stranách řeší otázky nálezového celku jedné z mála v poslední době systematicky zkoumaných lokalit Prachatického okresu. Je zřejmé, že se jedná o logický postup českobudějovického týmu při zpracování fondu z netolického hradiště pro jeho zpřístupnění širší vědecké obci.

K práci lze mít pouze několik výhrad či doporučení:

Kapitola „Přírodní podmínky hradiště na Jánu v Netolicích“ je poněkud neorganicky zařazena jako kapitola 8, tedy až po představení hradiště (kap. 6) a mezi popis sondy (kap. 7) a popis metod a materiálu (kap. 9). Pro jistě uvažovanou publikaci by bylo účelné zmiňovanou kapitolu předsunout před kapitolu 6, příp. s ní sloučit.

Pojem „zázemí hradiště“ (s. 13) je vymezen poněkud nejasně – zázemí je tvořeno předhradími, hradištěm je tedy pouze akropole? Na straně 14 je netolické hradiště členěno na akropoli a předhradí. Je zde mírná nesrovnalost, zřejmě pramenící z inspirace jak historiografickou, tak archeologickou literaturou.

Kapitola „Metody a materiál“ je kompilací odlišných přístupů k práci s materiálem. Jak rozumět sdělení „analýza je završena popisem čili deskripcí“, jestliže už v analytické fázi vystupují entity a kvality – jsou tedy výsledkem předchozí deskripce?

V téže kapitole na stranu 26 zabloudila z kontextu vytržená a samostatný odstavec tvořící věta: „intenzivního sídelního vývoje hlavní oporou pro sledování procentuálního zastoupení keramických skupin. Na základě této“ a jistě bude dobré ji vložit do textu podkapitoly (podobně nesrozumitelné souvětí je na konci s. 25). Ostatně celá metodologická podkapitola 9.3 působí přehledem několika subjektivních přístupů poněkud chaoticky.

Kapitola „Metodika“ je praktickou aplikací předchozích úvah. Oponent měl k dispozici pouze textovou a databázovou část. Bez obrazových příloh se tak nabízí otázka, jaký je rozdíl mezi hrncem a zásobnicí (s. 30) – pouze ve formování okraje? V databázi schází údaj o průměru okraje/ústí nádob. Byla-li tato hodnota – vzhledem k fragmentárnosti zlomků – měřitelná, bylo by vhodné doložit korelaci mezi průměry a typy/druhy nádob.

Popis výzdoby rydlem je poněkud nejasný. Jaký je rozdíl mezi vodorovnými rýhami (výzdobný prvek H), jednou či více rýhami (O), vodorovnými žlábkami (Q) a šroubovicí (N)? Šroubovice neměla být v souboru vůbec nalezena, přitom však „hrozí záměna“ s vodorovnými žlábkami (s. 33-34). Bylo by vhodné tyto výzdobné prvky sloučit?

Kapitola 11, „Analýza zpracovaného souboru“, obsahuje nepochybně zajímavou informaci o přibližně 50% podílu „reprezentativních“ a „ostatních“ zlomků (s. 37). Takový poměr odpovídá buď skartaci materiálu, nebo – a to mnohem pravděpodobněji – regionálnímu keramickému typu či typům, projevujícím se relativně větší délkou pásu výzdoby, a tedy vyšším podílem zlomků reprezentativních (na rozdíl od severní poloviny Čech).

V kapitole „Závěr“ pak schází alespoň rámcová argumentace pro absolutní chronologii keramiky, kdy nejstarší materiál (z vrstvy 1013) je zařazen do 11. a průběhu 12. století, těžiště celého souboru pak do 12. století.

V téže kapitole pak autorka sděluje, že databáze bude používána i pro zpracování materiálu z jiných lokalit. To lze samozřejmě uvítat a doporučit pouze dílčí úpravy popisného systému.

Stejně tak lze doporučit práci Hany Hojerové k obhajobě s hodnocením „výborně“.

PhDr. Petr Meduna, Ph.D.

Archeologický ústav AV ČR, Praha, v. v. i.

Letenská 4

118 01 Praha 1

Praha, 30.1.2013